

centre parroquial  
sant joan d'horta.

Butlletí n. 7 - Juliol 86

FELIU I CODINA, 7 - 9  
TELEF. 487 73 87  
08031 - BARCELONA

(11)

Estil cristià.

VEURE-HI SENSE HAVER VIST

Els cristians sempre hem destacat amb un relleu molt personal, la figura i l'escena tan popularment coneguda de l'apòstol Tomàs que volia "posar el dit a la llaga", com a condició per a creure en Jesucrist viu i vencedor de la mort.

Observem, però, una vegada més, que no és pas aquest el model de la fe que el Senyor espera de nosaltres, sinó més aviat el d'aquells altres que creuen "sense veure", sense comprovacions de cap mena, fiats només de la paraula i el testimoniatge de qui no vol ni pot enganyar.

Ara bé, aquesta fe és un do per exercir-lo de tant en tant; no és només un acte religiós, aïllat entre la multitud innombrable d'actes humans; no és només un caure de genolls en un dia i hora concreta per reconèixer Jesús com a Senyor i Déu.

La fe és el nou ull de l'ànima, per mitja del qual veu i jutja tots els esdeveniments de la vida humana, els propis i els aliens. La fe -do de Déu- no es queda en la "superfície" de l'esperit, surant, sinó que s'hi submergeix i esdevé vida de la mateixa vida, com a nou motor de tota l'activitat humana.

..!..

En una paraula, la vida del cristià no està feta de retalls, naturals uns, sobrenaturals altres, més o menys confegits, de manera que tota ella vingui a ser com un vestit fet de pedaços. És tota la naturalesa humana que és elevada per la gràcia; és tot l'home que, d'ençà de la Resurrecció de Jesucrist, adquireix, si l'accepta, una nova vida amb totes les seves manifestacions. És a dir, no podem conformar-nos a viure en fe, a creure tot el que Déu ha revelat i l'Església ens proposa creure, sinó que cal viure de la fe; cal tenir un esperit de fe, que illumini conscientment tota la vida humana.

(12)

Ens és relativament fàcil obrar d'acord amb la fe quan realitzem actes específicament religiosos o piadosos. Sabem, per exemple, que Crist està present en l'Eucaristia quan l'anem a rebre, i que és Ell mateix qui s'ofereix al Pare en la Missa per tots nosaltres; sabem, per la fe, que Déu està present en la nostra vida i que és testimoni i jutge dels nostres actes; sabem, per la fe, de que tots els homes són germans nostres a qui hem d'estimar i servir en nom de Crist... Però se'ns fa difícil obrar sempre consegüentment a aquesta fe: experimentem constantment la tendència a obrar, a sentir i a pensar d'acord més aviat amb el dictàmens de la raó o amb els impulsos dels sentiments o dels sentits, que no pas amb el criteris i normes de l'Evangelí. Passa com si les realitats sobrenaturals - la fe n'és una -, tot i sabent que estan en nosaltres, pràcticament estiguessin en repòs, com si dormissin, esperant l'hora de desvetllar-les. ¿Es que no tenim fe? Si, que en tenim, vivim amb fe, però no pas de la fe. I diu St. Pau "el just viu de la fe" (Heb. 10,38).

Obtinguda la fe, per la gràcia de Déu, tenim el deure d'exercitar-la. Déu, en el Baptisme, ens confereix la "força" i una "potència" per a la fe; aquesta energia, però, no pot restar inactiva, sinó que de enfortir-se i desenvolupar-se constantment amb els actes corresponents, sense oblidar la necessitat de la pregària: "Creu, Senyor, però augmenteu la meua fe; ajudeu-me en la meua incredulitat" (Mc 9,23). Cal fer actes de fe, no només durant els exercicis religiosos, sinó en tots els moments de la vida, per tal que adquireixin una projecció un valor i una eficàcia divines.

Concretament, els socis del Centre Parroquial haurien de descobrir en les seves diverses activitats, que donen peu a tantes relacions personals, un ventall inesgotable d'ocasions de servir, d'abnegar-se, demortificar-se, de ser pacients, com també d'alegrar-se, de compartir la joia i d'encomanar optimisme i creativitat, tot gaudint de la companyia cordial i de l'amistat sincera. I tot això, viscut amb aquest esperit de fe a què ens referim, faria del C.P. una escola d'aprenentatge humà i cristià, que els ajudaria a desfer-se de l'"home vell" amb totes les seves reaccions naturals i a revestir-se de l'"home nou" que viu d'acord amb la vida i de la fe en Jesucrist ressucitat.

Que l'Esperit Sant, el gran do de Jesús, ens faci créixer en la fe i en l'amor!

(13)

Xavier Roselló i Roselló  
Consiliari.

#### NECROLÒGICA.-

Altres vegades la mort, aquest tribut que tot ésser nascut ha de rendir, ha visitat els rengles del nostre Centre Parroquial.

Miquel Bonet i Payarol, personatge popularíssim a la nostra barriada ens ha deixat. Tots recordem les seves actuacions al nostre teatre, una de la seves grans afeccions, i les representacions de sarsueles que ell organitzava a casa nostra. A més, els més vells de la casa el recorden com un bon jugador de frontó. Remarquem la seva gran passió: la Sardana. Durant tota la seva llarga vida ha sigut l'anima del moviment sardanista a Horta. Reposi en pau.

També hem sofert la pèrdua, encara ben jove, d'en Josep Colominas i Morros. Després de llarga malaltia, suportada amb gran resignació, ha lliurat la seva ànima al Creador. Bona havia sigut la seva actuació al Centreal Centre entre el quadre escènic i l'esbart. En l'àmbit de la Parròquia, fins el passat mes de gener, President del Consell Pastoral. Al cel sigui. El nostre més sincer condol a la seva esposa, fills, mare i altres familiars.

MES DE JUNY

Dies 14-15 - La secció de MANUALITATS ompli la Sala Fòrum del Centre, amb l'exposició de treballs efectuats aquest curs. Hi ha hagut una admirable constància en les deixebles, cosa que es nota en les diferents labors, i una bona direcció per part de les professores. La Junta Directiva del Centre ha tingut la delicadesa d'obsequiar a les 9 professores amb l'excursió i dinar a Vallbona de les Monges, agraint així públicament la col·laboració d'aquestes senyores que tan desinteressadament donen el seu saber i part del seu temps per una causa tan humanitària. La secció continuarà funcionant el proper curs, el qual podem posar en marxa el dia 6 d'octubre.

Dia 15 - L'Esbart Folklòric dugué a terme el seu festival de dansa, per commemorar el 40è. aniversari de la seva fundació. El públic va omplir la sala d'espectacles i va gaudir força durant tota la tarda.

Dia 20 - La secció de Tennis Taula efectuà un torneig per tal de col·laborar a les Festes de l'Entitat.

Dia 21 - Així mateix, el Futbol Sala femení va sumar-se a les Festes amb l'organització d'un torneig entre el seu equip i altres tres de forans.

Com a actes més importants, en aquest dia, després de la Santa Missa al temple parroquial, socis i simpatitzants del Centre ens reunirem al local social per sopar tots plegats en un acte de germanor i amistat. La feina va ser encabir les 80 persones que havien reservat tiquet. Tots hi cabèrem i disfrutàrem d'una agradabilíssima vetllada. La joventut ens obsequià amb diferents actuacions artístiques. Sorprengué l'actuació de tres xicots que ballaren "break dance". Esperem tornar a gaudir d'alguna altra representació de tot aquest jovent.

Dia 22 - La secció fotogràfica lliurà els premis del concurs de diapositives. Felicitem al soci Josep Caminal que guanyà el tercer premi nacional. Aquesta secció té preparat un programa extraordinari pel mes de setembre amb motiu del 25è. aniversari de la seva fundació.

Teatre - "El casament dels petits burgesos" es va representar el dia 22, i no va poder fer-ho els dies 28 i 29, com estava anunciat, a causa dels hereus de l'autor que negaren el consentiment. Una gran decepció pels actors i pel públic que esperava assistir-hi.

Dia 28 - Com a cloenda de les Festes de Sant Lluís, s'efectuà l'excursió a Vallbona de les Monyes amb un èxit total: 55 places i més n'hi haguessin hagut perquè foren diverses les persones que es quedaren amb les ganes d'anar-hi. El temps bo, calorós; els horaris acordats sobre la marxa, respectats; les viles visitades, boniques i amb guies del país que ens ho feren veure encara més formós; el dinar, a l'Hostal Tallat, ben cuinat i abundant; el sobretaula divertit i els viatgers, grans joves, agermanats i molt considerats. Ja es preveu una nova excursió pel mes de setembre, i i ja tenim places reservades. Per tot això, creiem que podem considerar unes festes de Sant Lluís ben positives.

### ENTREVISTES.-

PERE SOLÉ I SANS, nascut el 5 de novembre de 1909, és avui dia el soci n. 2 del C.P.H.

"De menut ja anava pels Lluïsos a veure "Els Pastorets" i altres comèdies. Els mes "herois" eren en Gaspar Campmany i en Ramon Ribó.

Vaig ingressar com a soci als 16 anys. Abans pertanyia a l'Esbarjo Catequístic del carrer Rectoria, una congregació Mariana que havia format Mn. Carles Oller, un vicari molt amic dels joves. Quan va deixar la Parròquia es dissolgué la Congregació i uns quants passàrem als "Lluïsos", els nostres rivals fins poc abans. Sarcàsticament els anomenàvem "L'Epidèmia de Sant Lluís".

Recordem en Pere Solé com a comediant còmic, l'home que més ha fet riure a diverses generacions d'espectadors.

Com va començar tot això de la comèdia?

- "A l'entrar a formar part de l'Entitat de seguida em vaig apuntar al Quadre Escènic que dirigia el senyor Lamor, que em va donar sempre papers de vells ultradramàtics. Vaig debutar en la comèdia "El Senyor de l'americana". Tres anys més tard entrà de director en Ramon Ribó, i per sort meva, començà a donar-me paperets còmics que és el gènere que a mi m'ha anat sempre. Quatre Nadals vaig fer de Lluquet en els Pastorets i 14 anys, el RoVelló. He fet comèdia des de l'any 1926 fins a 1967-68".

Alguna anècdota de teatre.

- L'any 29, que estrenàvem escenari i sala, després d'unes grans reformes, vam fer el "Sherlok Holmes".

En un moment molt seriós jo havia de dir: .. "volen entrar aquí al ferit". Em vaig equivocar i vaig dir ben clar: .. "volen entrar aquí el forat". Quina planxa!

En Pere no tan sols feia comèdia pels Lluïssos, sinó que col·laborava allí on fos' cantava a l'orfeó, era del grup excursionista, jugava al frontó encara que gens b', campió d'escacs l'any 31 i futbolista de la penya "Els Pacifics" on es guanyà el sobrenom de "el bruto dels Pacifics".

També ha col·laborat en totes les revistes que han aparegut al C.P., inclosa la present.

- "Als 14 anys escrivia per la revista de l'esbarjo catequístic "Ideal". Posteriorment a "La Vall d'Horta" anys 30-32. A partir del 44 a l'"Ideal" del C.P. amb articles de caire humorístic. L'any 43 vaig fer un petit historial del Centre que fou publicat per entregues. També vaig escriure una comedieta estrenada l'any 1929. Vaig adaptar diferents obres de teatre catòlic i traducció del castellà al català.

Quan a càrrecs directius, va sorprendre'm la guerra civil ocupant la vocalia de pietat. Vaig ser el primer secretari després de la guerra, i tresorer durant els anys 44 al 51, inclosa la difícil època de la reconstrucció del Centre."

Com podem comprovar, en Pere Solé ha donat i ha fet molt pel C.P. Un soci exemplar, digne de ser admirat i tant de bo, imitat.

## LES NOSTRES SECCIONS

CINEMA.- Actualment en merescut descans, però tot i preparant la propera temporada.

## MANUALITATS

Un cop acabat el curs 86, i després de la exposició de treballs realitzats, amb motiu de les Festes de Sant Lluís, la qual fou un èxit esclatant, us informem a tots que estem planificant el nou curs, i que creiem serà anunciat oportunament la data de inici.

Ja són aquí les vacances d'estiu, això vol dir que els nostres "boys" aviat aniran de campaments, els llops-daines, rangers-noies guies i pioners-caravel·les faran el camp al refugi de Cap del Rec, al municipi de Lles, comarca de la Cerdanya. Els truc faran un campament en ruta pel Pedraforca, el Cadi i la Cerdanya. Com sabreu, la nit del solstici d'estiu, el dia 23 de juny, nit de Sant Joan, el nostre Agrupament va portar per primera vegada en la història del nostre estimat barri d'Horta, la Flama del Canigó.

La Flama que havia estat encesa a la plaça de Sant Jaume per la nostra daina més petita, la Marta Ramon, i portada en relleus pels nostres nois i noies, va arribar a la plaça de Santes Creus aproximadament a dos quarts de nou del vespre, i acte seguit el Desi Diez va llegir el manifest i l'esbart del nostre Centre Parroquial ens va oferir un seguit de danses que van ser molt aplaudides pel públic assistent. Després de repartir un tall de coca entre els assistents, el llop més petit, en Martí Ibarz va encendre la foguera a les 10 en punt, seguint així amb el ritual d'encendre tots els focs dels Països Catalans a la mateixa hora.

Des de aquí volem agrair a totes les persones i entitats que ens donat suport (Desideri Diez, Andreu Serra de CPU, al C. P. Horta, l'Esbart d'Horta, el Consell de Districte Horta -Guinardó de l'Ajuntament de Barcelona, la Guàrdia Urbana i la Generalitat de Catalunya.), per l'esforç que en fet possible que aquesta primera arribada de la Flama del Canigó fos reeixida. També donem les gràcies als pares i familiars que en han ajudat.

#### FUTBOL SALA - Equip Femeni -

El dia 21 de juny passat es va dur a terme el nostre Torneig de Sant Lluís.

Vam comptar amb la participació de tres dels millors classificats en la última lliga disputada.

El Torneig va consistir en la celebració de dos partits, amb el següents resultats: TEJA, 6 CP. HORTA, 0 i VILANOVA, 5 NAVARCLES, 3.

Després dels partits vam fer un sopar conjunt al Cau, on també vam fer lliurament d'una placa-recordatori del nostre Torneig als esmentats equips.

Estem de plè en els actes d'el 40è. aniversari de la fundació de l'Esbart, ja hem fet unes petites celebracions com són l'acte religiós a la nostra Parròquia el dia de la Mare de Déu de Montserrat, el sopar en que vam passar els vídeos dels viatges a França i Sardenya, i la ballada que es va celebrar el dia 15 de juny, en la que hi va participar tot l'Esbart i que per nosaltres va tenir un relleu especial, doncs es va poder ballar acompanyat de cobla, cosa que per alguns dansaires era una novetat i per altres una vella aspiració que desitjaven feia molt de temps.

Creiem que els dansaires van estar a l'alçada del festival i que els va sortir molt bé a tots, sense distincions. Vam donar uns records a les persones que durant aquests últims anys s'han dedicat a l'Esbart, com són na Montserrat Voltes, Josep Mas, Carme Oliva, Pepita Portell, així com als mestres i col·laboradors dels diferents grups, també al Sr. Rector, al Centre Parroquial i a Josep Forn, persona molt vinculada a totes les activitats del Centre, igualment al mestre Sr. Castells.

Esperem no obstar que els actes de aquest aniversari encara durin una mica més, ens agradaria fer una trobada amb els antics dansaires de l'Esbart.

També trobar-nos tots els dansaires (per grups) i fer una cloenda final amb pastis i espelmes incloses.

De tota manera aquests últims mesos han estat plens d'actuacions per a tothom, ja que tots els grups han actuat ha diferents llocs dintre dels respectius Cicle de Dansa, Roda d'Esbarts, Trobades d'Esbarts i les assistències (ballant-hi) a la diada de la Flama del Canigó a Horta que van organitzar el Grup Escolta Fleming, a la missa del dia de Sant Joan a la Parròquia i la actuació a Sitges, conjuntament amb l'Esbart de l'Orfeó de Sants el dia 27 de juny.

Durant els dies 3 al 6 de mes que som, els nostres amics de Saint Gennes sur Loire han estat entre nosaltres, allotjats a les cases dels dansaires, i han fet actuacions al centre cívic del Guinardó i al nostre Centre Parroquial sempre amb la col·laboració dels Grups INFANTIL i JOVENIOL. També van fer una visita a Montserrat i a diferents llocs de Barcelona, tenir com a punt d'acolliment el local del Centre i per les hores



de menjar el Col·legi Mare Nostrum, on els van atendre molt bé, fer l'últim dia una petita festa de comiat. Esperem que els nostres amics del Grup "Les Petiots", tinguin un bon record d'Horta, de l'Esbat i de tots dels que d'una manera o altre hi heu participat.

Volem donar les gràcies a totes les persones que han fet possible que els actes del 40è. aniversari i la visita dels amics francesos es portés a terme. "Entre tots ho hem fet tot" BONES VACANCES A TOTHOM, i fins el setembre.

ATENCIÓ! És possible que enguany participem a la Festa Major d'Horta que es celebra a mitjans de setembre dintre dels actes generals. Ja us avisarem i us donarem més detalls.

### CONVIVÈNCIES

En el passat n. 6 del nostre modest butlletí, anunciàvem un sopar de germanor, que duïa per lema "Sopar de mones"

Encara que una mica llunyà, no ens resistim a fer-hi un petit comentari.

L'atracció del vespre va ser sens dubte el concurs de "mones" anunciat previament. Hi participaren 8 famílies que presentaren 8 esplèndides "mones". S'havia format un jurat de tres xicots pertanyents a la secció de futbol-sala, un d'ells pastisser d'ofici.

Li pregunte: Ha estat difícil proclamar un guanyador?

- Una mica, ja que ens sortiren dues "mones" empatades en la puntuació. "Expliqueu-nos quina tècnica vau utilitzar per a puntuar ja que aquell dia, entre el soroll i l'estol de criatures que us envoltava, de res ens vam assebeutar.

"El pastisser, en "paste" pels amics, puntuava la dificultat en l'elaboració, en Toni, l'estètica i en Pere, el més llominer, el sabor. El desempat de les dues primeres va ser valorant l'estètica i va guanyar la "mona" de dos pisos.

La guanyadora, Pepi Ferrer, va ser premiada amb un barret de pastisser i una planta florida, un ciclòmen. Tots els participants foren obsequiats amb una bossa de confits. Les "mones" foren devorades per la concurrència, amb el permís de llurs propietaris.

La festa fou tot un èxit. Repetirem, no amb "mones", naturalment sinó amb... (?) Ja us informarem al seu temps.

Dora Serra.

Recordarem en aquest butlletí a l'"ORFEO MONT SERRAT 91" en l'etapa de la posguerra. L'agrupació coral reorganitzada el 1943 feu la seva presentació amb motiu de les noces de diamant del Centre, sota la direcció del conegut mestre Josep Jordi Llongueres.

A les primaries del 44 fou rellevat pel joveríssim Àngel Colomer, que ja era director de l'Orfeó "Laudate" i posteriorment ho fou també del "San Esteve".

20 de maig del 45, primera actuació al Palau de la Música, conjuntament amb els orfeons germans, amb motiu del concert de primavera dedicat a Beethoven. Ens produí una enorme satisfacció perquè era la nostra primera actuació al Palau i també ens semblava mentida que ens fos possible cantar juntament amb la Victòria dels Àngels, molt jove encara, la qual actuà de solista junt amb la contralt Concepció Callao, el tenor Bardagi i el baix Oscar Pol. Els nostres concerts al Palau es repetiren el 27.1.45, el 23.11.46 i el 7.5.49. El de l'any 46 fou precisament en homenatge al nostre Orfeó amb motiu del vint-i-cinquè aniversari de la seva institució, i a més a més dels orfeons germans actuaren també l'Orfeó de Sants dirigit per Pérez Moya, el del Foment de Cultura de Girona; LA SOPRA Agustina Turullols i l'orquestra de Cambra Amics dels Clàssics.

El Dissabte de Glòria del 47 les veus masculines de l'orfeó es presentaren al tradicional concurs de caramelles de la plaça de Sant Jaume. Els "coros" de Clavé i altres masses corals vingudes en autocars de tot Catalunya, integrades per 60/80 cantaires, provistos del material i l'equip tradicionals, faixes, barretines, fanals, cistelles, senyeres, etc.. anaven desgranant llurs cançons. Quan nosaltres pujàrem a l'estrada l'estupefacció s'apoderà de la multitud; el nostre grup format per 25 cantaires, que portava per tot equip dos barrets de feltre i un paraigua, semblava un grup perdut en la immensitat del desert. L'estrada ens venia gran com una sabata de propaganda; però tan bon punt ens posàrem a cantar les rialletes i els comentaris irònics es canviaren en una gran atenció, en un respectuós silenci... No, en aquest cas David no guanyà a Goliat amb una fona i una pedra, però sí que obtingué un accèssit, gràcies a la batuta meravellosa del nostre àngel protector, l'Àngel Colomer. Per pasqua de Pentacosta el grup d'homes sortí a cantar les caramelles per la barriada i es va guanyar un sopar a Can Rafel.

L'Orfeó efectuà moltes sortides. Recordem les de Corró de Munt, Vilanova de la Roca, Torrelavid, Mataró, i especialment les de Vallmoll i Esparraguera que efectuà conjuntament amb el quadre escènic i el nostre grup folklòric.

He deixat pel final l'èxit més important de l'Orfeó: el de concurs d'associacions corals celebrat en el jardins de l'empresa Canals i Nubiola el 9 de novembre del 47. Encara que ens havíem preparat a consciència, erms presentàvem a concurs sense pretensions; per sorteig ens correspongué actuar en primer lloc, la qual cosa no deixava de ser un "handicap"; amb el cor encongit començà la nostra audició i aviat ens meraverràrem de nosaltres mateixos; les notes sortien fluïdes, l'harmonia era perfecta, vèiem apegantar-se la figura d Ramon Oliu, el director ocasional d'aquell dia, cada compàs era una gota més que anava augmentant el nostre cabdal d'il·lusions fins a arribar al magnífic finfinal que ens omplí d'esperances al comprovar en el jurat l'expressió delatora de llurs faccions. A les dues de la tarda es donava el veredict: Primer premi a l'Orfeó Montserratí del Centre Parroquial d'Horta", veredict acceptat unànimament i rebut per nosaltres amb entusiasme pròxim al deliri; salts, crits abraçades, exclamacions... un moment emocionant i d'in esborrable memòria. esborrable memòria. El miracle s'havia consumat. L'any segent l'orfeó obtingué el segon premi en el mateix concurs.

L'orfeó col·laborava sempre en les festes de la Parròquia i era molt elogiada la seva interpretació del Credo del Papa Marcel, de Palestrina.

Malauradament, el nombre de cantaires anà baixant fins que es decidí la dissolució el 1949.

Pere Solé i Sans.



*PERE SOLÉ I SANS*

*Soci n. 2 del Centre Parroquial d'Horta*

*(Actualment escriu la pàgina RECORDS D'ALTRES  
TEMPS del nostre petit butlletí).*